

A polgármester még sem teszi nyilvánossá a városi közigazgatást

Az új rendszer miatt a főtisztviselők sem ismerik a város ügyeit — Nyilvános tanácsülések helyett — bizalmas referálói ülések lesznek

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarország már többször írt arról a lehetetlen rendszerről, amely a szegedi város-házán kialakult az új közigazgatási törvény életbeléptetése óta, de amely csirájában már megvolt azelőtt is. Ma az a helyzet, hogy a polgármesteren kívül nincs senki ebben a városban, akinek összefoglaló képe lenne a város dolgairól, a polgármester pedig szükségtelennek tartja nemcsak a sajtó tájékoztatását, hanem a főtisztviselők, a megszüntetett városi tanács tagjainak tájékoztatását is.

Azelőtt — mint emlékeztet —, amikor még a tanács intézte első fokán a város ügyeit, minden dolog, a legapróbbtól a legjelentősebbig, keresztülment előbb-utóbb a tanács-üléseken. Ezeken az üléseken szerezhettek mindenről tudomást a tanácsnokok és a sajtó közvetítésével az egész nyilvánosság is. Most, bár a törvény nem rendeli ezt el, a polgármester megszüntette ezeket az összejövőket. Eleinte még úgy indult az új rend, hogy az ügyosztályvezetők együtt, egy időben jelentek meg a polgármester előtt, hogy elébe terjesz-
szék javaslataikat és aláírassák vele a határozatokat. Később úgy módosult a helyzet, hogy a tanácsnokok egyenként kerülhettek csak a polgármester elé, különböző időben és így fogalmuk sincs arról, hogy mi történik más ügyosztályokban, csak a saját részortjukra terjedhet ki a figyelmük és így nem is lehet áttekintésük az egész városi közigazgatásról.

A sajtó informálásának a jogát is a polgármester magának tartotta fenn, ez az információ pedig abból áll, hogy a nála jelentkező újságírók kérdéseire válaszol, vagy közli velük azt az újságot, amit jónak lát, illetve azt, amire nagyhírtelen visszaemlékezik. Az újságíróknak egyre kevesebb kérdésnivalójuk marad, mert hiszen a szigorú elzárkózás következtében ők is elvesztették kapcsolatukat az eleven közigazgatással. Nem ismerik a szándékokat, a terveket, az előterjesztéseket, a polgármester határozatait, nem szerezhettek tudomást az átiratokról és a miniszteri leiratokról, tehát nem tudják, hogy mi iránt érdeklődjenek. Így kénytelenek közigazgatási dolgokban tájékozatlanul hagyni a város közönségét, amely ilyen körülmények között egyre kevesebb érdeklődést tanúsíthat a közdolgok iránt.

A polgármester eddig hallani sem akart ennek a nagyon kényelmes, de könnyen, igen veszedelmesen válható rendszernek a megváltoztatásáról, hiába hivatkoznak előtte az újságírók állandóan a debreceni példára, ahol

az új törvény keretel között is fenn tudta tartani a város hatósága a kapcsolatot a város és a nyilvánosság között.

Debrecenben úgy oldották meg a kérdést, hogy

a tanácsüléseket elkeresztelték referáló ülésekké és pontosan megtartják ma is a legteljesebb nyilvánosság mellett

Éppen úgy, mint az új törvény előtt. A különbség csak az, hogy nem a tanács, hanem a polgármester határoz, de azért kikéri a tanács tagjainak véleményét.

A szegedi újságírók hónapokkal ezelőtt küldöttéleg keresték fel a főispánt, akinek előadták közérdekű sérelmüket és akit arra kértek, hogy legyen segítségükre a bevezetett új rendszer megváltoztatásáért indított mozgalmukban. A főispán ezt készséggel meg is ígérte, mert meggyőződött arról, hogy a polgármester által kreált új rendszer nem szolgálja a város érdekeit. Az újságírók a polgármester előtt is elmondották kívánságukat és a polgármester meg is ígérte akkor, hogy keres majd valamilyen jobb megoldást, de a

debreceni módszer bevezetéséről hallani sem akart.

Azóta hónapok teltek el, változás azonban nem történt, sőt az elzárkózás, a titkolózás még intézményesebbé, még szigorubbá vált. A törvény csak a közgyűlés által alakított szakbizottságok üléseiről zárja ki a nyilvánosságot, de az ad-hoc bizottságokra ezt a rendszabályt nem vonatkoztatja.

A polgármester azonban minden ülésről, értekezletről kirekeszti a nyilvánosságot,

akár indokolt a titkolódzás, akár nem. Legutóbb például a város egyik legfontosabb problémáját tárgyaló gázgyári bizottság ülését is zárt ajtók mögött tartotta meg.

Most érdeklődtünk ismét ebben az ügyben a polgármesternél. Elmondottuk, hogy az általános elzárkózás következtében még a város főtisztviselői is a lehető legtájékozatlanabbak a város ügyei körül, senkisé tudja, hogy más ügyosztályokban mi történik, legfeljebb a lapokból értesül egyes dolgokról, amelyek

A szegedi gazdák és a gazdálkodási rendszer modernizálása

A főispán gazdaküldöttséget vezetett a polgármester elé

(A Délmagyarország munkatársától.) Dr. Aigner Károly főispánt szerdán délelőtt nagyobb küldöttség kereste föl. A küldöttségben jelen voltak a gazdasági egyesületek képviselői, több külvárosi és nagyszegedparti városatyá, azonkívül az alakulófélben lévő Délvidéki Gazdablokk több tagja. A küldöttség üdvözölte a főispánt az ujesztendő és egyetemi kitüntetés alkalmából és mint a Szegedi Gazdasági Egyesület elnökét arra kérte, hogy továbbra is szorgalmazza a gazdasárelmek orvoslását.

A főispán hosszabb beszédben válaszolt, megköszönve az üdvözlést, kijelentette, hogy az ország egyik legfontosabb problémájának tekinti a mezőgazdasági bajok sürgős orvoslását, mert a mezőgazdaság az alapja az egész közgazdasági életnek. A főispán ezután átvezette a küldöttséget a polgármesterhez, aki a tanácssteremben fogadta a gazdákat.

A főispán a szegedi gazdasági érdekeltségek nevében megköszönte a polgármesternek azt a rendelkezését, hogy ebben az évben két okleveles gazdát küld ki a tanyákra, akik kitanítják a város bérlokt a modernebb gazdálkodás módszereire és ellenőrzik a bérleti szerződések rendelkezéseinek betartását. Különösen azért hálás a gazdátársadalom a polgármesternek, mert a kötelező gyümölcsfaültetés elrendelésével elősegíti a gyümölcstermelés fejlesztését. Hivatkozott a főispán a Délmagyarország szerdai vezércikkére és megállapította, hogy a mai viszonyok, a nagy bérloknymor miatt tényleg nem látszanak alkalmasnak a bérlokt megterhelésére, azonban a munkát egyszer el kell kezdeni és jobb ma, mint holnap. A város segítséget nyújthat a bérloktnek azáltal, hogy olcsó gyümölcsfacsemetét szerez számukra és azt részletfizetésre adja át nekik.

— Nekünk most nagy terveink vannak — mondotta végül a főispán —, meg fogjuk alakítani a Délvidéki Gazdák Blokkját és azt odasorakoztatjuk nagy kultuszminiszterünk mögé. Ezzel akarunk példát mutatni az országnak a kispolgárok megszervezésére.

A polgármester hosszabb beszédben válaszolt. Azzal kezdte, hogy Magyarország sorsa hosszú időkre, talán éppen ezen a napon dől el Hágában, ahol a miniszterelnök a világ-

Aki pedig nem hiszi, hogy én

Buster Keaton, a legszebbb flumini Viceadmirális
Jobb vagyok, mint a HAROLD LLOYD, az péniektől nézze meg a Belvárosban a szezon legrábrilliansabb vígjátékát, a Viceadmirális BUSTER KEATONT.

nagykinosan mégis csak nyilvánosságra juthattak valahogy.

— Ebben tényleg van valami — mondotta a polgármester —, valószínűleg be is vezetem ismét az együttes referálást, amelynél minden hivatalvezető jelen lehet, hogy informálódhasson mindenről.

De a nyilvános üléseket nem állítom vissza,

mert a sajtó sokszor olyan dolgokat is megír, amelyek nem valók nyilvánosságra és amelyek árthatnak egyeseknek is, a városnak is. A sajtó tájékoztatásának kérdését úgy oldom majd meg valahogy, hogy a referáló ülések jegyzőit bizom meg az események följegyzésével és így a nyilvánosság is tájékozódhat mindenről, ami érdekelheti.

Szóval a polgármester a sajtó tájékoztatását egy aljegyző ítéletére bizza. Nyilván még mindig azt hiszi, hogy az újságírást is bele lehet törni az aktagyártás bürokratikus formái közé

közvéleménye előtt fölveti a tarthatatlan békesszerződés revíziójának gondolatát.

— A városnak is vannak kötelezettségei mindenféle foglalkozási ággal szemben. A kereskedők, az iparosok érdekeit utak építésével, gyárak idecsalogatásával, a forgalom növelésével kívánja szolgálni, de szolgálni kell a mezőgazdaság érdekeit is, amely a fogyasztó tömeget adja meg úgy az iparnak, mint a kereskedelemnek. Elmondotta, hogy a két gazdaság kiküldetésének gondolata a földbérrevízió alkalmával érlelődött meg benne, mert a szegedi föld nem alkalmas arra, hogy tíz hold belőle eltartson egy bérlocsaládot, ha az csak gabonatermeléssel foglalkozik. Ezért van szükség a gyümölcstermelésre és a fajbaromfitenyésztés fokozására, mert mindkettő keresett ekszportcikk. A bérlokt a gyümölcsfaültetési kötelezettség nem terheli meg, mert a város ebben az évben gyümölcsfatelepet létesít, erre költségvetési fedezet is, közgyűlési határozat is van. Ez a telep ingyen csemetékkel látja majd el a bérlokt. A gazdászok első sorban arra igyekeznek majd rávenni a bérlokt, hogy a mezőgazdasági szempontból meddőnek látszó téli hónapokat se töltsék tétlenül, hasznosítsák valahogyan. Agitálni fognak a méhtenyésztés és a selyemtenyésztés mellett, mert mindkettő tekintélyes kereseti lehetőséget biztosít a gazdák számára. A lehetőség megvan rá, hiszen a városnak nyolcezerholdas akácfaerdője van és az összes utakat eperfákkal ültették annak idején végig.

— Ha a gazdászok lelkiismeretesen teljesítik kötelezettségüket, annak két éven belül már meg lesz a kívánt hatása — fejezte be fejtegetését a polgármester.

Meghíusult

a magyar — román — jugoszláv exportszervezet létesítése

Belgrád, január 8. A magyar — román — jugoszláv egységes exportszervezet megalakítása céljából folyó tárgyalások nem vezettek eredményre. Hátrányára szolgált a tárgyalásoknak a mezőgazdasági cikkek árzuhanása is. A jugoszláv export javítása érdekében a jugoszláv kormány az egyes városokban kiviteli központokat fog létesíteni s ilyen központok főleg a bánáti és bácskai városokban lesznek.